

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2014 • ČETVRTO TROMESEČJE • INTERAMERIČKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Lurlin Džejsms, direktor Adventističke škole u Trenč Taunu na Jamajci, simbol je nade za decu i roditelje.

2 Uvod

BELIZE

- 4 67-a knjiga Svetog Pisma | Oktobar 4
- 6 Propovednik | Oktobar 11
- 8 Ovo je moje poslednje pivo | Oktobar 18
- 10 Odbačena beba, deo 1 | Oktobar 25
- 12 Odbačena beba, deo 2 | Novembar 1
- 14 Postoji mnogo onoga što
treba deliti | Novembar 8
- 16 Jedno neočekivano
putovanje | Novembar 15

18 U šta veruješ? | Novembar 22

20 Bar koji je postao crkva | Novembar 29

JAMAJKA

- 22 Učiteljica iz Trenčtauna
»izrovanog grada« | Decembar 6
- 24 Nešto prekrasno | Decembar 13
- 26 Glad je užasna | Decembar 20

IZVORI

- 28 Program trinaeste Subote | Decembar 27
- 31 Izvori
- 32 Mapa

 = priče koje su posebno zanimljive tinejdžerima

Vaša darovanja na delu

Zahvaljujući vašim velikodušnim darovima trinaeste Subote, mnogi posebni projekti ostvareni su širom sveta. Na slici je prikazan studentski dom Timoti Grivz na adventističkom Univerzitetu u gradu Port ov Spejn, na Trinidadu. Otvoren je tokom posebne svečanosti održane 20. oktobra 2013. Vaši darovi priloženi trinaeste Subote pomogli su da se izgradi mala crkva pri studentskom domu na Univerzitetu.

© 2014 General Conference of
Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
800.648.5824 • www.AdventistMission.org

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja usredsređićemo se na veoma aktivnu i brzo rastuću Interameričku diviziju (IAD). U ovoj diviziji Hrišćanske adventističke crkve nalaze se zemlje centralne Amerike, četiri najsevernije zemalje južne Amerike i Karipska ostrva. U toj divizijskoj oblasti svetske crkve nalazi se približno 12.000 Hrišćanskih adventističkih crkava sa 3.714.790 vernika, i demografskim odnosom od 1 vernika na svakih 76 stanovnika.*

Iznosimo vam nekoliko zanimljivih priča ovog tromesečja, koje dolaze iz lepe severoistočne priobalne zemlje Belizea i sa lepog ostrva Jamajke. U Belizeu više od 70% verništva Crkve čine mladi ljudi i širenje Jevanđelja zauzima značajno

* Statistička informacija je preuzeta iz on-lajn godišnjaka Hrišćanske adventističke crkve za 2014. godinu, <http://www.adventistyearbook.org/ViewAdmField.aspx?AdmFieldID=IAD>.

Mogućnosti

Ovog tromesečja dar trinaeste Subote pomoći će:

- Da se izgradi evanđeoski centar u Belmopan u Belizeu.
- Da se obezbedi veoma potrebnim omladinski kamp u severnom Belizeu.
- Da se osnuje zdravstveni centar za majke i decu i stomatološka klinika pod nazivom »Dobri Samarićanin« na Jamajci.
- Dečiji projekat: Obezbediti stomatološku stolicu namenjenu deci u novoj stomatološkoj klinici »Dobri Samarićanin.«

mesto na listi prednosti Crkve. Međutim, u ovoj maloj zemlji nema mnogo velikih dvorana. Jedan od projekata uključenih u darove trinaeste Subote je izgradnja velike dvorane na izabranom zemljištu u glavnom gradu Belmopan. Drugi projekat u Belizeu je izgradnja veoma potrebnog omladinskog kampa, u kome bi mladi ljudi mogli da idu na odmor kao i na evanđeoske sastanke.

U Jamajci vernici Crkve bili su uključeni u širenje Jevanđelja i vraćanje dostojanstva nekima od najugroženijih ljudi u Kingstonu preko crkvene organizacije Milostivi Samaritanin. Verujemo da ne biste želeli da propustite priče koje ćemo izneti krajem tromesečja. Dar trinaeste Subote biće odvojen za preko potrebni projekat izgradnje i opremanja klinike koja će brinuti o zdravlje majki i dece, kao i stomatološke klinike.

Neka vas Gospod blagoslovi i nadahne, dok širite ove priče i pozivate ljude da velikodušno podrže našu braću i sestre u njihovoj misiji širenja Jevanđelja širom Interameričke divizije!

Želim vam Božije obilne blagoslove!

Džina Valen, Urednik

PS: Da li ste znali da ne morate da čekate kraj tromesečja da biste priložili svoj dar za projekte trinaeste Subote? Možete priložiti svoje darove kad god želite, sledeći smernice sa našeg bezbednog veb-sajta (<https://giving.adventistmission.org/page.aspx?pid=298>)

Kliknite na »Fond« pa na »Dar 13-e subote« koji se nalazi na padajućem meniju.

67. knjiga Biblije

BELIZE | 4. oktobar

Arlin

Odrasla sam u adventističkom domu kod moje babe i dede. Kako su moji roditelji bili zaposleni i često odsutni od kuće – otac je bio policajac a majka medicinska sestra, dozvolili su mojoj babi da brine o mom vaspitanju. Sećam se da bismo jutro obično otpočinjali bogoslužjenjem, dok bi me deda držao u svom krilu i molio se za mene. Kada sam postala tinejdžerka, vratila sam se svojoj porodici i tada je nastao zaokret u mom životu. Moj otac nije bio adventista. Kad bi došla Subota, on je smatrao da bi trebalo da ostanem u kući i da je sređujem i čistim. Svinjsko meso često smo jeli.

Od tada je moj život krenuo nizbrdo. Udala sam se za farmaceuta koji je bio zavisnik od kokaina. Imali smo dvoje dece. Kasnije, on je poginuo u saobraćajnoj nesreći. Žudeći za nečim boljim u svom

životu završila sam na kraju u američkoj državi Kentaki i nakon nekog vremena, koje sam tamo provela vratila sam se u Belize siti, i ponovo se udala. Negde u to vreme moj sin bio je kidnapovan i ubijen.

Očajnička potreba

U tom trenutku, shvatila sam kako mi je u životu očajnički bio potreban Bog. Nekako sam uvek bila okružena adventistima, od kojih su neki bili dovoljno hrabri da mi kažu: »Ti si se izgubila, potrebno je da se vratiš kući.« Ali, ono što se dogodilo mom sinu zaista je uticalo na mene i moju želju da se trgnem. Sebe sam smatrala bludnom kćerkom koja je otišla daleko, u stranu zemlju, i koja treba da se vrati svom domu. Shvatila sam da sve što se nalazi izvan doma ne ispunjava srce mirom i zadovoljstvom. Kada sam počela da radim kao bibliotekar na univerzitetu u Belizeu, postojao je jedan klub koji se zvao »Adventna družina«, ali nije bio aktivan.

A onda su, pre otprilike tri godine, dva studenta stigla na univerzitetski kamp i odmah sam zapazila da su nešto drugačiji od ostalih. Neka vedra atmosfera ih je uvek okružavala. Nastavila sam iz sedmice u sedmicu da ih posmatram. Okačili su

postere i delili pozivnice pozivajući ljude da dođu na sastanke »Adventne družine«. Pozvali su i mene i poslali podsetnicu, ali nisam otišla. Međutim, bili su tako prijatno uporni i dosledni. Bila sam zadivljena njihovim upravljanjem i organizacijom.

Ko su ovi ljudi?

Pitala sam se: »Ko su ovi ljudi? Bili su u poznim tinejdžerskim godinama, na početku dvadesetih, ali nisu bili kao i drugi studenti. Način na koji su razgovarali i ophodili se prema drugima, njihovi maniri – to nije bilo nešto što se nalazi na svakom koraku.

Jednog dana njihove reklame privukle su moju pažnju i odlučila sam da odem na sastanak. Tema sastanka bila je o zabavi – muzici i plesu. Shvatila sam da su umetnici koje sam viđala na medijima, oni na čiju muziku je moja porodica igrala, a sad su mi se otvorile oči za jedan potpuno drugačiji svet. Saznala sam za negativno delovanje takvog oblika zabave. Osećala sam se kao da je neki povez pao sa mojih očiju. Želela sam još, bila sam gladna! Pitali su me da li bih želela da proučavam Bibliju i spristala sam. Kao bibliotekar, uvek želim da saznam više o onome što ne znam. Rekli su mi za biblijsku knjigu Otkrivenje i dogovorila

sam se da jedan biblijski radnik počne da proučava sa mnom. U zakazano vreme sastanka, bio je tačan i pripremljen. Mogla sam da mu postavljam pitanja, a on bi mi odgovarao. Nisam mogla da dočekam sledeće proučavanje! Bilo je tako sve pravovremeno.

Povratak

Posle šest meseci, bila sam krštena – sve u skladu sa »Adventnom družinom« ali i životnih svedočanstava onih koji su vodili proučavanja i rad »Adventne družine«. Njihov životni stil, posvećenost, njihovi maniri – videla sam ih na delu. Oni su bili 67. knjiga iz Biblije za mene. Oni su organizovano delovali na celom kampu. »Adventna družina« izvršila je veliki uticaj u mom životu. Sada je Bog moj Oslonac, Stena i Temelj. On je moje sve.

Ja sam deo univerzitetske administracije i želim da utičem na studente i administraciju svojim ophođenjem sa bližnjima i karakterom, slično kao što su ljudi iz »Adventne družine« učinili za mene.

Došla sam do tačke u svom životu u kojoj mi je Bog zaista bio potreban. Videla sam kako su moja baba i deda rešavali svoje probleme – sve su u molitvi iznosili pred Boga. Sećam se kako se deda molio za mene, jer sam sama odlučivala kada ću se okrenuti i vratiti svom domu. Zaista sam se osećala da sam se vratila u svoj dom. Sada sam u domu i moj zadatak je da dovedem i druge – posebno članove moje porodice. Posle mog krštenja, moja tetka me je pozvala i kazala: »Kad si se ti vratila domu, i ja ću se, takođe, vratiti.« Moja baba i deda posejali su seme u moje srce, ono je niklo i počelo da rađa rod, kojim želim da privučem i svoje bližnje. 🌍

Brze činjenice

- Belize kao država ima raznoliko društvo koje čini spoj mnogih kultura i jezika, ali zvanični jezik je engleski.
- Od 1862. do 1973. ova država zvala se Britanski Honduras.
- Belize je zemlja iz koje potiče guma za žvakanje.

Propovednik

Francis

Radim u Centralnoj banci kao službenik za bezbednost. Na poslu me zovu »Propovednik«, jer volim da govorim o svojoj veri, iako nisam oduvek bio blizak Bogu.

Ja sam treće od osmoro dece u mojoj porodici. Moja baka, adventistička hrišćanka, bila je jedina hrišćanka u našem domu. Kada sam bio malo dete, vodila bi me u crkvu. Ja to nisam shvatao, ali me je pripremila za nešto veliko.

Kada sam odrastao, otišao sam u vojsku i upoznao svoju buduću suprugu preko njenog rođaka. Ja sam imao 22, a ona 16 godina. Venčali smo se tri godine kasnije i sada imamo četvoro prekrasne dece.

Već godinama, organizujemo porodična okupljanja u kući moje majke. Sećam se jedne prilike, kada su sva njena deca bila prisutna, i nikada nisam video da je moja majka bila tako srećna u svom životu nego kao tada. Bilo je dosta hrane i pića. Kada smo pošli svojoj

kući oko šest po podne ni moja supruga ni ja nismo znali koliko smo bili pijani. U svojom domu, za pravo čudo, stigli smo živi, iako smo vozili uskim, krivudavim planinskim putem.

Kako sam stigao dovde?

U jedan sat ujutro, probudio sam se. Pogledao oko sebe i shvatio da sam u svom domu. Svi su bili u krevetu. Nisam mogao da se setim da smo uopšte izašli iz kuće moje majke. Probudio sam svoju suprugu i pitao je šta se dogodilo. Plačući mi je kazala: »Više se nikad neću voziti sa tobom! Tako si strašno vozio, da smo jedva ostali živi!« Moj sin je pokušavao da me ohrabri: »Tata sve je bilo u redu, osim što si vozio između 130 i 150 km na sat, a kada si preticao upadao si u makaze i sekao krivine, ne ostavljajući drugim vozačima mnogo prostora da manevrišu.«

Brzo sam obuo cipele i izašao napolje da proverim u kakvom

»Bog me je poučavao preko svoje Reči.«

je stanju auto. Sve je bilo dobro. Prošetao sam se do obližnjeg košarkaškog igrališta i počeo da plačem: »Šta sam to učinio? Mogao sam da pobijem celu porodicu.«

Potrebna je promena

Podigao sam svoj pogled prema nebu i razmišljao šta da radim. Znao sam da Bog može da spase, ali do ovog trenutka nisam shvatao da mi je potrebna Njegova prisutnost. »Šta da činim«, pitao sam Ga. »Iz nekog razloga sačuvao si mi život. Shvatam da mi je potrebno da napravim neku brzu promenu u svom životu.«

Godinama ranije, pre nego što sam otišao u vojsku, živio sam sa ujakom i pomagao mu da sadi marihuanu u planini. Jednog dana neki čovek je došao na naša vrata i pozvao nas da odemo u njegovu crkvu. Smatrao sam da to treba da probam i prestao sam da sadim marihuanu.

Čovek, starešina adventističke crkve uzeo me je pod svoje starateljstvo. Stanovao sam kod njega i njegove supruge oko godinu dana. Pokušavao sam da čitam Bibliju, ali je nisam dobro razumevao, tako da su tokom mnogih Subota popodne provodili vreme sa mnom, objašnjavajući mi pojmove i deleći sa mnom mnoge mnoge biblijske tekstove.

Te večeri, stojeći na košarkaškom terenu, svi biblijski stihovi koje mi je ovaj čovek objašnjavao, došli su mi na um.

»Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprost i grijehe naše, i očisti nas od svake nepravde.« (1. Jovanova 1,9); »A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom Sina Božijega, kojemu omiljeh i predade Sebe za mene.« (Galatima 2,20); »A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro...« (Rimljanima 8,28) i mnogi drugi.

Poučavanje Božijom reči

Prepoznao sam da me je Bog podučavao preko svoje Reči. Davao mi je nešto na što mogu da se oslonim. Počeo sam da se molim svako večer, pozivajući Ga da dođe u moj život, tražeći od Njega da mi pomogne. Saznao sam da kada tražimo pomoć da tada u stvari shvatamo da On može da nam pomogne. Počeo sam ranije da ustajem i da uz molitvu, čitajući Božju reč, provodim vreme. Moj život se u potpunosti izmenio. Čitajući Bibliju, shvatio sam mnogo značajnih činjenica – ona iznosi Božije misli i objašnjava stanje ljudi. Njene doktrine su svete, obavezujuće, a priče istinite. Pročitajte ih da biste bili mudri, bezbedni, a primenjujte ih da biste bili sveti. Pošto sam ponovo počeo da posećujem adventističku crkvu, uskoro sam bio kršten. Moja supruga je, takođe, predala svoje srce Hristu. Tako sam srećan i ohrabren ljudima koje sam upoznao u adventističkoj crkvi. Veoma je značajno upoznati radost spasenja tako da tu radost možemo da prenesemo na druge ljude. Bog nas voli i prašta nam, a onda uzvraćamo tu ljubav tako što volimo i praštamo svojim bližnjima. To je kao kada dobijete parče pite – ako ne probate, nećete znati koliko je dobra i ukusna. 🌍

Misionske informacije

- Interamerička divizija (IAD) ima više od 3,7 miliona vernika, što čini odnos od 1 adventiste na svakih 76 ljudi. Ovo je najveći odnos koji može da postoji u bilo kojoj diviziji svetske Crkve.
- Adventisti u IAD-u su aktivni evanđeoski vesnici kao laici. Svaki vernik Crkve pomaže u širenju Božije ljubavi na druge ljude. To je razlog napredovanja Hrišćanske adventističke crkve u ovom delu sveta.

Ovo je moje poslednje pivo

BELIZE | 18. oktobar

Džervis i Ivona

Ja sam pastor na prekrasnom ostrvu San Pedro. Ovo ostrvo jedna je od najpopularnijih turističkih destinacija na Belizeu, a njegovi stanovnici pretežno su stranci, koji su došli da tu provedu svoje penzionerske godine! Moj posao kao pastora je da širim Jevanđelje i poučavam druge ljude o našem uzvišenom Gospodu i Spasitelju, Isusu Hristu. Neki nisu zainteresovani da slušaju Božiju reč pored, obilja klubova, zabava i drugih sekularnih programa koji se svakodnevno nude ljudima. Međutim, Džervisova i Ivonina priča pokazuje da Bog ima načine da i ovde radi.

Džaminovi rege umetnici

Džervis i Ivona doselili su se sa pešćanih plaža Jamajke na Belize. Kao rege umetnici, bili su duboko ukorenjeni u svoja

»To nije bilo prvi put da je moj poziv upućen nekome da dođe u crkvu, bio odbijen«.

tradicionalna verovanja rastafarijanskog života koji su upoznali i zavoleli. Došli su u Belize da nastave svoj život uživanja, pevanja i sviranja muzike. Posvetili su svoj život stvaranju svojevrsne karipske muzike. Oni su, zajedno sa grupom mladih sa Jamajke planirali da se sretnu sa muzičkim promoterom

u Belizeu, koji je njihovu muziku trebalo da podigne na viši nivo i da na taj način posluže svetu tonovima rege muzike koju su voleli. Upoznao sam Džervisa i Ivonu u »Robinovoj kuhinji«, lokalnom restoranu u kome je služena odlična hrana. »Brat Harvi«, jedan adventista bio je vlasnik tog restorana. On se sprijateljio sa Džervisom i Ivonom, koji su često obedovali u njegovom restoranu.

Pošto sam malo porazgovarao sa ovim bračnim parom, osetio sam potrebu da ih pozovem u crkvu. Ljubazno su odbili. To nije bilo prvi put da je moj poziv upućen

nekome da dođe u crkvu, bio odbijen, ali pomislio sam: »Oni su rastafarijanci (pripadnici verskog kulta na Jamajci, nastao 30-tih godina 520. veka) – izgledi da da daju svoj život Bogu, verovatno su manji nego kod drugih nevernika.«

Poslednje pivo

Jednog dana, brat Harvi i ja približavali smo se »Robinovoj kuhinji« i na tom mestu sreli Ivonu. Pošto smo porazgovarali neko vreme sa njom, ošla je do restoranskog bara po Džervisa, koji je uživao u svom omiljenom piću – belizejskom pivu Belikin. Kako sam ponovo osetio poziv Duha Svetoga, ponovo sam ih pozvao u crkvu. Na moju radost, Džervis je odgovorio: »Dobro pastore, ovo je moje poslednje pivo. Doći ću u crkvu!«

»Bog je zaista moćan«, pomislio sam.

U subotu ujutro, došao sam u crkvu zajedno sa Džervisom i Ivonom. Bili su toliko željni da saznaju što više, i ubrzo smo počeli da proučavamo biblijske teme. Želeli su da žive zdravim životnim stilom i odlučili da odbace sve štetne supstance i hrane se prirodnom vegetarijanskom ishranom.

Posle dovoljno biblijskih proučavanja i redovnih dolazaka u crkvu, Džervis i Ivona su odlučili da svoje živote predaju

Ovaj događaj ispričao je pastor Nadir Ruiz, pastor Hrišćanske adventističke crkve »Novi horizonti« iz San Pedra u uz obalu Belizea.

Gospodu. Odlučili su da se venčaju posle mnogih godina zajedničkog življenja i počeli da se bave drugačijom muzikom – gospel muzikom. Oni su venčani, kršteni i posvećeni u radu za Gospoda, preko svoje muzike.

»Ja volim svoju crkvu i spremna sam uvek da pevam«, kaže Ivona. »Imam mir u srcu i nastavljam da proučavam našu adventističku poruku.«

»Sada sam veoma srećan«, dodaje Džervis. »Moram da budem čvrst i da imam poverenja u Boga. Veoma sam srećan zbog brata Harvija i drugih vernika, koji me hrabre.«

Džervis je posebno sada srećan sada, kada može da svira i peva u čast Gospodu. Oboje su veoma aktivni u evanđeoskom radu za bližnje. »Muzika okuplja i spaja ljude, to je sredstvo da ih upoznaju sa Bogom.« 🌐

Brze činjenice

- San Pedro je prekrasno ostrvo koje se nalazi u blizini obale Belizea.
- Većina ljudi na ostrvu San Pedro su veoma sekularni.
- Na tom ostrvu se nalazi najveći broj hotela i turističkih destinacija u Belizeu, a njegovi objekti za nautički i podvodni turizam među najboljima su u zemlji.

Odbačena beba, deo 1

BELIZE | 25. oktobar

Džeremi

Nije vreme za ovu bebu da se rodi, razmišljala je majka spremajući se za rođenje svog desetog deteta. U petom mesecu trudnoće, bila je iznenađena što je osećala poznate porođajne bolove. Kada se beba rodila, doktor je rekao: »Gospođo, imate devetoro dece koja vas čekaju u kući. Niste rodili još jedno dete – rodili ste nerazvijeni fetus koji nije preživeo.« Doktor je stavio fetus u platno i uklonio ga.

»Gde je moja beba«, majka je stalno pitala, ali odgovor je uvek bio isti: »Rodili ste nerazvijeni fetus.« Ali majka nije bila ubeđena. Kada su sestre otišle, ona je uspela da pronađe platno u koje je beba bila uvijena i videla da beba još uvek diše.

Ukradena imovina

Međutim, nedugo zatim, ipak je došla policija. Obavestili su je da je ukrala bolničku imovinu. »Ako ne vratite to što ste uzeli«, rekli su joj, »sudiće vam se«. »*To je moje dete*« rekla je majka, odbijajući da bebu preda policiji. »Ako beba umre dok je pod vašom negom«, bili su uporni policajci, »ići ćete u zatvor

zbog ubistva.« Ne dozvoljavajući da je zastraše majka je odgovorila, »Onda ću morati da odslužim svoju zatvorsku kaznu.»

Potom je poslat zahtev svim državnim klinikama u oblasti, kojim je zabranjen prijem bebe ili majke na lečenje. Međutim,

Pozvani su policajci da osiguraju bolnicu da ova nerazumna žena ne bi ponovo ukrala bebu.

Misionske informacije

- Misija unije Crkve u Belizeu prvi je put organizovana 1929. godine.
- U Belizeu postoji 85 adventističkih crkava sa 39.518 vernika. U populaciji od 334.000, to je odnos od 1 adventiste na svakih 8.45 ljudi u Belizeu.
- U Belizeu postoji 21 adventistička osnovna škola, 3 adventističke akademije, adventistička srednja škola i klinika.

Bog nije zaboravio ovu očajnu majku i njeno nedonošče.

Dok se molila, Bog je vodio majku da učini ono što je trebalo u takvom slučaju. Beba je bila veoma sićušna da njena mala usta nisu bila dovoljna da je majka doji, pa je malo svog mleka stavila u malu bočicu za lutke i tako je hranila. Kako joj inkubator nije bio dostupan, svakog dana bebu je pažljivo izlagala Suncu. Beba je jačala i rasla.

Moleći za pomoć

Međutim, jednog dana beba se veoma razbolela i majka je morala da je donese u bolnicu, u kojoj je srela istog lekara i sestre. Svi su bili zburnjeni time što je beba još uvek bila živa. Kleknuvši, majka je molila doktora, preklinjući ga da pomogne njenoj bebi.

Bebi je bila očajnički neophodna transfuzija krvi, ali bolnica je imala samo jednu odgovarajuću jedinicu krvi na raspolaganju i to nepregledanu. Majka je tražila da je, ipak, daju bebi, inače beba će umreti. Molila se gledajući kako neproverenu krv daju njenoj bebi. Doktor je uveravao majku da beba neće preživeti

ponoć. U 6 sati ujutru, beba je još uvek bila živa. Doktor je bio zaprepašćen. Nikada nije video ništa nalik ovome. Ubrzo je dobio jednu ideju: »Da stupimo u kontakt sa Jamajkom i da sa njima organizujemo da uzmu bebu u neku od njihovih bolnica da vidimo koliko dugo će živeti.» Majka je odbila. »Moje dete nije zamorče ili laboratorijski pacov!«

Krađa bolničke imovine?

Pozvani su policajci da osiguraju bolnicu da ova nerazumna žena ne bi ponovo ukrala bebu. Odlučna da odvede svoju bebu kući, žena je smislila plan – otići će na drugo bolničko odeljenje, napraviti veliku gužvu, i kada policajci budu zauzeti smirivanjem prilika, zgrabiće svoju bebu i pobeći. Plan je uspeo i ona je požurila kući. Međutim, nedaleko od tog mesta, srela je policajace. Opet su joj pretili zbog krađe bolničke imovine, ali je ona ostala prisebna.

Godinu dana kasnije, beba je još uvek bila živa. Ali beba se još jednom razbolela i za majku nije bilo drugog izbora nego da je vrati u bolnicu, u kojoj je opet srela istog doktora i isto osoblje.

Gledajući dete, doktor je dao strašne prognoze: »Ova beba biće slepa i ubogaljena do svoje druge godine. Biće mentalno poremećena i umreće u petoj godini.«

Majka je svoje blago odnela kući i molila se. 🌍

Nastaviće se

Odbačena beba, deo 2

BELIZE | 1. novembar

Džeremi

Beba je nastavila da raste i postajala jača svakog dana. Kada je dostigla 6. godinu, beba je pošla u osnovnu školu Hrišćanske adventističke crkve, ne sa štapom za slepe – kako je lekar predvideo.

Ne u invalidskim kolicima, kako je isti lekar upozorio, već je mogao da hoda. Bio je uspešan u svakom predmetu. Nastavio je svoje obrazovanje na adventističkoj akademiji, a onda se upisao na adventistički univerzitet, u kome je studirao pripremajući se da postane pastor.

Ta beba je deo velikog Božjeg plana za poslednje vreme. Ta beba sam bio ja.

**»Marljivo sam
proučavao Bibliju,
Gospod me je
usvojio.»**

Iako je trebalo da umrem mnogo puta, Bog je sačuvao moj život za ovo vreme.

Neverovatno ali, uprkos mom čudesnom rođenju, sotona je skoro zadobio moju dušu.

Loše vaspitanje

Suočio sam se sa mnogo obeshrabrenja u svom životu. Naš otac nas nije izdržavao, i mi smo odrastali veoma siromašni. Rečeno mi je da nikada neću ništa vredeti, da sam najgora osoba. Teškoće su mi bile poznate. Moje sestre i ja smo morali da delimo jednu školsku torbu, po troje i četvoro nas koristili

smo jednu torbu. Dobijali smo polovne uniforme. Često smo u školu išli gladni, jer danima nismo imali dovoljno hrane. Gospod nas je čuvao, ali to je zahtevalo disciplinu.

Odrastajući u južnom delu grada Belizea, deca često odlutaju kao ovce. Kao mladić i ja sam lutao. Bio sam u svetu, baveći se prizemnom muzikom. Znam mnogo o uličnoj muzici, jer sam joj kao mlad bio izložen.

Bilo je potrebno da se promenim

Možda se pitate, kako to da je ovaj mladić, sa tako moćnom životnom pričomzašto je uopšte tu? To je posledica skretanja pogleda sa Isusa. To je posledica mišljenja da biti mlad znači zabavljati se sa svetom. To je posledica druženja sa neprimerenim društvom . Ali Gospod me je vratio. Bilo je nekih stvari koje sam pogrešno postavio, ali mi je Gospod ukazao na te propuste i uveravao me da mi je potrebna promena.

Jedna od tih stvari bila je muzika. Svirao sam po klubovima. Subotom ujutru, bio bih u crkvi, a kako Sunce zađe, bio bih u klubu. Od crkve do kluba u istom danu. A tamo sam, takođe, sretao prijatelje iz crkve. Zahvaljujem Gospodu što su ti isti nedorasli dečaci koje sam sretao u klubu, kasnije prevazišli te prilike, kao što sam i ja doživeo, i što smo oformili specijalnu službu da propagira našu poruku: »Ova muzika dovešće mase do večne propasti.« Došao sam do ovakvog zaključka zahvaljujući svojim iskustvima i zbog onoga što sam video u klubovima. Ne bih to preporučio nikome. Svakome ko je tamo negde, rekao bih, vrati se kući!

Brze činjenice

- Populaciju Belizea čine mladi, prosečne starosti 21,8. godina.
- Belize je centralna američka zemlja, koja se nalazi između Gvatemale i Meksika, i graniči se sa Karipskim morem.
- Belize je mesto sa nekoliko istorijskih gradova-država. Te ruševine su popularna turistička atrakcija.

Usvojen

Marljivo sam proučavao svoju Bibliju, Gospod me je usvojio i ja sam se promenio. Bilo je neverovatno. Smatram da što si bliže Isusu, On sve više otvara tvoje razumevanje duhovnih stvari, koje se javljaju svuda oko nas. Borimo se svim snagama protiv duhovnog zla. Sada bih se plašio da odem u klub. Znam da bi takva muzika imala poguban uticaj na mene.

Bog je uneo čuda u moj život, On i dalje čini čuda za mene i sve ostale. Moj san je da u Božijem carstvu vidim milione spasenih. Njegovom milošću, bio sam u mogućnosti da vodim mnogo evanđeoskih sastanaka i imao sreću da vidim stotine krštenih delovanjem ovih aktivnosti. Verujem da mnogi mladi i stariji ljudi, ako budemo ujedinjeni, mogu ubrzati Isusov dolazak.

Moja majka, koju mnogo volim, uvek me podseća: »Nikad ne zaboravi da si bio odbačena beba. Ne zaboravi nikad da pripadaš Bogu. On te je čuvao i ti si ovde da Ga proslaviš.« 🌍

Postoji mnogo onoga što treba deliti

Tajson

Tajson i njegov stariji brat živeli su u domu svojih roditelja u gradu Belizeu. Oba brata bila su sportski usmerena ali aktivni i u drugim delatnostima u svojoj srednjoj školi.

Njihova majka je odrasla kao adventistička hrišćanka, i ona je sa svojom porodicom služila u crkvi tokom mnogih godina. Međutim, udala se za čoveka koji nije bio adventista i polako, pod njegovim uticajem skrenula je sa puta vere.

Jedne večeri dok su se Tajson i njegov brat pešice vraćali iz škole, prošli su pored adventističke crkve. Primetili su jednu grupu mladih ljudi kako se druže i zabavljaju u crkvenom dvorištu. Naredne sedmice ponovo su se vraćali istim putem i ponovo videli mlade kako pevaju i proučavaju Bibliju. Radoznali Tajson rekao je svom bratu: »Hajdemo da izbliza vidimo.«

Jedan poziv

Nećajući se malo, brat je pristao, tako da su prišli poluotvorenim vratima i pogledali unutra. Jedan od vođa mladih video je ove mladiće na vratima i pozvao ih da uđu.

Ostali su do kraja sastanka i uživali. Jedan drugi momak iz grupe mladih pozvao ih je da dođu i naredne sedmice.

Tajson i njegov brat, kada su se vratili svojoj kući, ispričali su svojoj majci o sastanku na kome su bili, i upitali je da im dozvoli da odu na sastanak i naredne sedmice. Dopustila je, podsećajući ih na fudbalsku utakmicu koju su svakog utorka imali u školi. Mladići su odlučili da posete omladinski sastanak umesto da idu na utakmicu. Tako su saznali da se sastanci održavaju svakog utorka uveče. Te večeri mladi ljudi iz celog grada Belizea okupljali su se u svojim lokalnim crkvama da proučavaju Bibliju, učestvuju u igrama, časovima kuvanja zdrave hrane i drugim aktivnostima. Svaki vernik je ohrabrivao da na te sastanke dođe sa još nekim posetiocem. To mladima omogućava da se druže i pruža priliku da Isusa upečatljivo predstavljaju i zadobiju nekoga za Njega. Tajsona je neko od mladih sa sastanka pozvao da dođe u subotnu školu. Od tog dana su njegov brat i on redovno dolazili u Subotnu Školu i nije prošlo mnogo vremena kada je i njihova majka

počela da sa njima posećuje subotnu školu i crkvu. Uskoro je usledilo proučavanje biblijskih tema, posle kojih su Tajson i njegov brat bili kršteni, jer su odlučili da odbace svetovna uzbuđenja.

Posle diplomiranja u srednjoj školi, Tajson je shvatio da ga Bog poziva u pastoralnu službu. Zato je otišao u Sjedinjene Američke Države i tamo pohađao jedan adventistički univerzitet, ali su njegovi troškovi bili previsoki, tako da je na kraju nastavio svoje studije na nekom univerzitetu na Filipinima, gde je dovršio svoje teološke studije i tako postao spreman za pastorsku službu.

Kada se vratio u svoju zemlju, Tajson je radio kao pastor u nekoliko crkava. Danas je Tajson oženjen i zajedno sa svojom suprugom radi kao misionar u Hong Kongu. Njegova majka i dalje verno služi Gospodu, a njegov otac redovno pohađa crkvu.

Više od 70 posto adventističkih hrišćana u državi Belize su mladi ljudi.

Ova životna priča delom je takva zato što su posvećene omladinske vođe u crkvi odvojile vreme da predvode i neguju druge mlade ljude, i zato što su mladi ljudi bili spremni da prihvate Božije pozive, dopru do svojih vršnjaka i dovedu ih u Njegovo okrilje.

Sedamdeset posto crkve

U Belizeu približno 70% vernika hrišćanske adventističke crkve su mladi. U toku nekoliko proteklih dekada Unija Belizea organizovala je omladinska okupljanja namenjena mladim ljudima na svojoj teritoriji, ali su se suočili sa stalnim izazovom u pokušaju da pronađu smeštaj u kome će moći da ih prime i smeste.

»Uvek je bio izazov pronaći u Belizeu mesto koje ima mogućnosti da obezbedi smeštaj za toliko mnoštvo mladih ljudi«, kaže pastor Džilet, vođa mladih u Uniji Belizea. »Još od 1980-ih počeli smo da razgovaramo o neophodnosti da imamo takav objekat. Ovaj omladinski kamp ili evanđeoski centar je veoma značajan zato što će mladim ljudima život učiniti svrhovitijim. Većina mladih ljudi koja dolazi u crkve u Belizeu, dolazi tražeći svrhu u svom životu. Mi dolazimo zato što osećamo da postoji nešto mnogo više u našem životu nego samo fizički život. Postojanje takvog centra, dalo bi mladim ljudima u Belizeu smisao i osećanje pripadnosti kao i mesto u kome mogu da se okupljaju, druže i osposobljavaju za život.«

»U Belizeu postoji toliko mogućnosti koje možemo da podelimo sa ostatkom sveta. Nadamo se da će mnoga naša braća i sestre iz ostalog dela sveta upoznati Belize i deliti sa nama iskustva.«

Deo vaših misionarskih darova trinaeste Subote ovog tromesečja pomoći će da se izgradi omladinski kamp ili evanđeoski centar u Belizeu. 🌍

Jedno neočekivano putovanje

BELIZE | 15. novembar

Džerom

Ja sam drugi od blizanaca, rođen 20 minuta posle mog brata. Odrastao sam u selu Barel Bum. Selo je dobilo ime po tome što su stabla dopremana niz reku iz oblasti Kaja na zapadu, a ovde bila držana velikim u nosačima.

Moj deda bio je pastor, tako da je moj otac odrastao u adventističkoj crkvi, ali je kasnije otišao iz nje. Moja majka odgajala nas je kao adventističke hrišćane, i kada mi je bilo 13 ili 14 godina bio sam kršten. Putovali smo svake sedmice 12 kilometara do crkve. Kako su godine prolazile, moj otac je uspeo da sagradi kuću bliže crkvi.

Moj otac je vozio kamion. Kada smo bili dovoljno odrasli, počeli smo da se vozimo sa njim, kasnije smo ušli u posao sa elektrodistribucijom u Belizeu. On je bio odgovoran za postavljanje velikih električnih stubova. Bilo je naporno

kopati 2 metra u dubinu, a zatim pomoću utovarivača podići stub i staviti ga u iskopanu rupu. Očevi radnici zatim bi se popeli na stub i instalirali sve što je bilo potrebno za bezbedno funkcionisanje. Posle nekoliko godina, ekipa koja je radila tražila je više novca, i počela da potkrada mog oca.

Pad

Onda smo moj brat blizanac i ja počeli da se penjemo na stubove radeći za našeg oca. To je bio veoma težak i opasan posao. Jednoga dana dok sam se penjao, sigurnosni kaiš mi se urezao u nogu. Oslonio sam se zato celokupnom težinom na drugu nogu, kaiš je pukao i pao sam leđima okrenut nadole sa visine od 2 metra na kamenitu podlogu. Onesvestio sam se. Kada sam se probudio pokušao sam da se pomerim, ali nisam osećao noge. Moj brat je otišao po pomoć i posle dugog napornog puta, konačno stigao u bolnicu. Lekar me je ubo velikom iglom u nogu ali ništa nisam osetio. Rekli su mi da neću nikad više moći da hodam. Imao sam tada 21 godinu.

Ali vera u kojoj sam odrastao donela mi je nadu. Bio sam toliko miran i spokojan. Dok je moja majka stajala pored mog kreveta i plakala, rekao sam joj: »Ne brini se mama, biću dobro!« Uvek se setim tog trenutka. Veoma je važno kako vas roditelji

vaspitaju. Bog je dopustio i proveo me kroz ovu krizu da ne klonem, nego da imam veru da će nešto dobro proizaći iz nje i da će sve biti dobro.

Pravljenje bicikla

Urazdoblju od nekoliko godina posle nesreće bio sam na putu između bolnice i kuće. Jednog dana, na Internetu, dok sam bio u kući, video sam sliku bicikla koji je imao ručni pogon. Skinuo sam sliku sa Interneta, i pošto sam imao neku ušteđevinu, kupio sam neophodan materijal i napravio svoj bicikl na ručni pogon. Kada je bicikl bio gotov, čak sam i ja bio iznenađen koliko je sve funkcionisalo savršeno. Niko nije znao kakav je to bicikl. Obilazeći mnoga mesta, svi su mi mahali i osećao sam se veoma pozitivno i srećno.

Jednog dana, dva američka para vozila su svoje bicikle. Prelazili su biciklima velike razdaljine, tražili su mesto na kome mogu da ostanu i prenoće. Neko ih je sreo na putu i rekao im da u gradu nije bezbedno, tako da su se zaustavili blizu mesta u kome živim. Išao sam u obližnju radnju, a oni su zadivljeno počeli da slikaju moj žuti bicikl. Vratili su se iste večeri da naprave još nekoliko slika, i kazali da će mi slike poslati elektronskom poštom. Poslali su mi slike i uskoro me je pozvao Kanal 7 i zamolio da im dam intervju. Dali su mi priliku da im ispričam svoju priču i podelim svoju veru sa svim gledaocima u celoj zemlji!

Podizanje svesti

Želeo sam, takođe, da podignem svest javnog mnjenja o ljudima sa invaliditetom i postao sam partner jednog organizaciji

»Ali vera u kojoj sam odrastao donela mi je nadu.«

»Care – (Nega)« u Belizeu koja se zalaže i radi sa osobama sa invaliditetom i njihovim porodicama. Planiram jednu vožnju od 140 km kroz Belize. Jedan biznismen iz Nemačke čuo je za moje planove

i poklonio mi materijal da napravim novi bicikl, jer je onaj prvi bio mnogo teži i sporiji. Trenirao sam na težem i sporijem, a na put sam krenuo na novom aluminijumskom, lakšem i bržem biciklu. Ceo put uspeo sam da pređem za samo 3 dana! Nakon tog prvog putovanja, pravio sam bezbrojne ture biciklom širom Belizea po svim većim putevima u našoj zemlji. Moja poruka je nemojte da posmatrate osobu sa invaliditetom kao osobu koja ne može da učini ništa. Sa Bogom i čistim umom, možete da učinite sve što On želi da učinite! 🌍

Brze činjenice

- Belize ima površinu od 22.966 km², sa 516 km obale.
- Belize je parlamentarna demokratija u okviru Britanskog Komonvelta. Zemlja je podeljena u 6 oblasti: Belize, Kajo, Koroza, Oranž Volk, Stan Krik i Toledo.
- Turizam je najveća privredna grana u Belizeu, iako zemlja izvozi neke poljoprivredne i druge proizvode kao što su banane, kakao, citrusno voće, šećernu repu, ribu i drvnu građu.

U šta veruješ?

BELIZE | 22. novembar

Rikardo

Kada sam ušao u 27. godinu, Bog je promenio moj život. Bio sam alkoholičar, drogirao se, pušio dve pakle cigareta dnevno, i bio na ulici. Ali onda je Gospod nastupio.

Bilo je subotno večer dok sam u baru pio sa jednim policajcem i druga dva momka. Noć je bila vedra, a mesec je jarko sijao. Kada sam pogledao kroz vrata tog bara, video sam jednog mladića kako me doziva. Izašao sam napolje i upitao ga šta želi. Rekao je da želi da razgovara sa mnom, ali ne tu. Pošao sam za njim noseći flašu ruma u ruci i misleći da je želeo da pije sa mnom.

Kada smo stigli blizu kuće mog oca, mladić i ja smo seli na ivicu puta. Otvorio sam flašu i popio malo ruma, zatim je pružio njemu. Stranac je kratko odgovorio, »Ne«, spustio flašu na zemlju, i odmah me je upitao: »Koja je tvoja vera?«

»Ne razumem šta pitaš«, odgovorio sam mu.

»U šta veruješ«, bio je uporan.

Pošto su moji roditelji bili adventistički hrišćani, odgovorio sam mu: »Zaista verujem da je sedmi dan Subota, Gospodnji dan.«

Mladić je odmah ustao i rekao: »To je i moja vera, takođe. Obećajmo

**»Obećajmo da
ćemo Subotom ići u
crkvu.«**

da ćemo Subotom ići u crkvu.« Složio sam, se i on se rukovao sa mnom. Koraćao je unazad oko 10 metara i iščezao. Nikad ga više nisam video.

Preobražaj

Naredne Subote otišao sam u crkvu nadajući se da ću opet videti stranca, ali on se nikada nije pojavio. Ipak, moj se život promenio. Nikada više nisam pio, pušio ili se drogirao, a to je bilo pre skoro 40 godina. Sada verujem da je to bio anđeo koji se pretvorio u ljudsko biće.

Svima pričam svoju priču o anđelu. Lično, ja znam da se ona dogodila.

Razgovarao sam

sa mnogo ljudi koji puno piju, kao što sam i ja nekad. Govorim im o tome kako je Bog promenio moj život, i kažem im da ako je Bog mogao to da učini za mene, On to, takođe, može da učini i za njih.

Nekoliko godina posle mog preobražaja, vratio sam se u selo u kome se sve dogodilo i održao niz evanđeoskih sastanaka. Ljudi su poznavali moju prošlost, ali posle dve nedelje održavanja sastanaka, dvanaest duša predalo je svoje živote Isusu. To je bio zaista veliki blagoslov. Mogli su svi da vide promenu u mom životu.

Rad za Gospoda

Zadivljen sam onim što je Gospod učinio u mom životu. Iako nisam bio mnogo obrazovan (jer sam u 12. godini morao da prestanem da idem u školu), Gospod mi je dozvolio da radim za Njega. Bio sam u mogućnosti da prevedem dosta verske literature sa engleskog na španski. Njegovom milošću, organizovao sam deset crkvenih grupa; osam od njih postale su zvanične organizovane crkve. Bog mi je dao privilegiju da predstavim brojne

evanđeoske sastanke i biblijske studije, što je dovelo više od 1.000 ljudi u podnožje krsta, koji su odlučili da se krste.

Znam da đavo nije zadovoljan mojom promenom. U toku jedne godine održao sam sedam evanđeoskih serija. U to vreme izgubio sam mnogo članova svoje porodice u raznim nesrećama. Tokom 18 meseci izgubio sam oca, sestru, dva brata i dva bratanca – svi su nesrećno poginuli.

Nekoliko ljudi mi je kazalo: »Zašto ne prestaneš da održavaš te sastanke? Članovi tvoje porodice umiru! Ali ja sam im rekao: »Ne, neću stati, čak iako sotona produži da radi sve ovo, ja ću nastaviti da propovedam.« To mi je pomoglo da postanem jači u svojoj veri.

Ja nisam pastor, iako služim kao glavni starešina u svojoj crkvi. Mnogo godina vodio sam firmu koja je pravila nameštaj od pletenog pruća i ratana, a sada radim u osiguravajućem društvu. Pored toga, imam farmu u kojoj gajimo kokosov orah, avokado, mango, repu, šljive, hlebno drvo, pomorandže, limetu, i imamo mahagoni i kedrovo drveće. Takođe, imam divnu suprugu i četvoro odrasle dece. Gospod me je obilno blagoslovio, i šta god mi daje želim da iskoristim u Njegovu čast i slavu.

Kada Hristos bude došao imaću mnogo pitanja za mog Isusa. Ipak, ono što zaista želim da znam je – ko je bio anđeo koji mi se ukazao. Želeo bih da mi Isus pokaže ko je to bio. 🌐

„Anđeli su zaduženi da budu blizu onima koji se nalaze u nevoljama, patnjama i iskušenjima. Oni neumorno rade u korist onih za koje je Hristos umro.“ (Elen Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 153. original)

Bar koji je postao crkva

BELIZE | 29. novembar

Viktor

Selo Koton Tri (Drvo pamuka) nalazi se između graničnika 42. i 44. u oblasti Kajo u Belizeu. Kako Adventistička crkva nije prisutna u toj oblasti, Rikardo je želeo da dopre do 1.580 žitelja sela, noseći Radosnu vest Trostruke anđeoske poruke.

U Novembru 2012. jedan njegov prijatelj i on išli su od vrata do vrata, hrabreći ljude, procenjujući njihove potrebe i nudeći biblijska proučavanja. Dok su išli jednom ulicom, ova dvojica adventista upoznali su Viktora.

»Dobro večer gospodine. Mi smo iz Hrišćanske adventističke crkve i pravimo jednu anketu. Da li verujete u Isusa Hrista?« Viktor je klimnuo glavom

»Skinuću natpis na ulazu i mi ćemo koristiti ovo mesto da proslavljamo Božije ime!«

pokazavši da veruje, zatim su momci nastavili: »Dobro, ako verujete u Hrista, želeli bismo da vas pozovemo da posetite našu crkvu sledeće Subote.«

Koji dan?

»Subote? Mislite verovatno na nedelju?« Viktor nije bio siguran da li je dobro razumeo.

»Ne«, odgovoriše mu momci, uveravajući ga: »Mi se okupljamo zajedno za bogoslužje sedmog dana u Subotu, jer po Bibliji to je Gospodnji dan.«

Viktor je bio zainteresovan da sazna više, tako da je naredne Subote bio u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi u selu Svetog Mateja, sedam kilometara udaljenom od Koton Tria. Nastavio je da

Misionske informacije

- Unija Hrišćanske adventističke crkve u Belizeu osnovana je 1929. godine.
- Misija u Belizeu ima 85 crkava sa 39.518 vernika.
- Više od 70% vernika su mlađe od 35 godina.
- Država Belize ima populaciju od 334.000 stanovnika, i odnos od 1 adventiste na svakih 8.45 ljudi.

iz sedmice u sedmicu redovno dolazi u crkvu. Tamo je odlučio da ponovo posveti svoj život Hristu i bude kršten. Međutim, suočio se sa jednim izazovom – svojim poslom. Viktor je bio vlasnik lokalnog bara i hale za igranke u Koton Triu. Nakon svoje odluke da sledi Isusa, Viktor je prekinuo svoj posao, ali nije prekinuo svoj uticaj, koji je imao na ljude u svom selu. Poželevši da njegovi prijatelji i susedi čuju prekrasne biblijske istine koje je otkrio, Viktor je, samo tri sedmice posle svog krštenja pomogao da se organizuje dvonedeljna serija evanđeoskih sastanaka. Sastanci su bili održavani u šatoru razapetom tik uz njegov bivši bar. Nakon ove evanđeoske serije, 28 ljudi iz Koton Tria bilo je kršteno, među kojima su bile dve žene koje su posebno bile srećne što je Viktor zatvorio bar, jer su njihovi supruzi bili česti gosti njegovog nekadašnjeg lokala. Kako je novokrštenoj grupi u njihovom selu bio potreban crkveni dom, Viktor je ponudio deo svoje kuće kao mesto za bogosluženje.

»Ovo su nekada bili bar i dvorana za ples«, rekao je grupi. »Skinuću natpis na

ulazu i mi ćemo koristiti ovo mesto da proslavljamo Božije ime!«

Zgrada je sada podeljena na dva odvojena dela – koja oba obezbeđuju hranu za život. Sa jedne strane je Viktorov novi posao – mala prodavnica, a sa druge strane je dvorana za bogosluženje na kome se *Hleb Života* deli svake Subote.

Adventistički hrišćani u Belizeu, posebno mladi vernici, veoma su aktivni u propovedanju svoje vere. Deo darova trinaeste Subote, ovom tromesečju ići će za izgradnju toliko potrebnog omladinskog kampa i evanđeoskog centra za obuku vernika u severnom delu Belizea. Molimo vas da planirate da velikodušno priložite svoje darove da pomognete, podržite i negujete našu braću i sestre u ovoj maloj centralnoj američkoj državi. 🌍

U selu Koton Tri živi oko 1580 stanovnika koji pripadaju različitim etničkim grupama, među kojima su Kreoli, Mesteci, Maje, Garifuni.

Učiteljica iz Izrovanog grada

JAMAJKA | 6. decembar

Larlin

Trenčtaun («Izrovan grad»), je gangsterski geto u Kingstonu na Jamajci. Ovaj deo grada je poznat po korenima rege muzike, po siromaštvu i kriminalu. On je dom jednog od najpoznatijih rege muzičara, Boba Marlija, koji je opevao i ovaj deo grada učinio ga besmrtnim u svojim pesmama »Trench Town« (Izrovani grad), i »No Woman No Cry« (Ne ženo, ne plači).

Deca koja rastu u Trenčtaunu bivaju često noću probuđena pucnjavama koje dopiru iz sukoba zaraćenih bandi. Ponekad kuće u tim okršajima bivaju zapaljene. U toku dana, mladi ljudi često imaju poteškoća sa koncentracijom u školi. Većina između njih je gladna, a i nije retkost da žitelji ovog dela grada umru od gladi.

»Trenčtaun je veoma zastrašujuće mesto«, kaže Robert Tejlor, policijski vodnik, koji je radio u ovoj oblasti

Kingstona skoro 20 godina. »Veoma je zastrašujuća činjenica da raspolažu ogromnim arsenalom oružja kojim kriminalci danas pucaju jedni na druge – posebno mladi između 14. i 25. godine. Oni nemaju poštovanja ni prema čemu... nemaju svrhe...bez ikakvog su cilja u životu. Ne postoji ništa čega radi bi živeli.«*

»Ovo je tvoj posao«

Ali, Larlin Džejms želi sve to da promeni. U to vreme mlada studentkinja, danas Larlin je direktorka osnovne škole Hrišćanske adventističke crkve u Trenčtaunu. Škola koja se nalazila u adventističkoj crkvi u Trenčtaunu otpočela je svoj rad 1997. kao rezultat letnjeg biblijskog tečaja (LBT).

»Zapravo, Gospod me je doveo ovde«, kaže Larlin. »Htela sam samo da pomazem na LBT-u, ali direktorka za obrazovanje Belizejske misije rekla mi je da žele da osnuju školu i pozvala me da dođem. Odgovorila sam joj: »Ne!« Već sam imala posao predavača u dobroj školi, priznatoj od strane vlade Jamajke.«

Ali kada je Larlin otišla kući i počela da razmišlja o mogućnosti da imamo adventističku školu u Trenčtaunu, rekla je da joj je Gospod kazao: »Ovo je tvoj posao.«

* Iz jednog intevjua iz dokumentarnog filma »Trenčtaun« koji je režirao Džejms Evert, <http://topdocumentaryfilms.com/trench-town-forgotten-land/>

Dragocene mogućnosti

Opisujući najmlađe žitelje Trenčtauna, adventistička osnovna škola nudi bezbednu okolinu, socializaciju i obrazovanje za decu od 2 – 6 godina. Škola je narasla od 23 učenika u 1997. na 104 u 2014. godini.

Larlin ne žali što je napustila svoj prethodni posao da bi došla u Trenčtaun. »Imamo takvu mogućnost da utičemo na decu«, kaže ona. »Mi dolazimo sa hrišćanskim vaspitanjem i roditelji zaista cene načela i standarde koje primenjujemo ovde.« Ona se seća kada je roditelj jednog deteta iz škole poginuo u pucnjavi, a dete je narednog dana došlo u školu veoma uplašeno. »Kada neko umre, deca se plaše da će se taj vratiti i proganjati ih«, objašnjava Larlin. Ja im kažem: »Kad je neko mrtav, onda je mrtav, niko se neće vratiti dok se Isus ne vrati.« Kada deca ovo čuju, više se ne plaše.

Osvanjanje nagrada

Adventistička škola ostvaruje visoki kvalitet obrazovanja i otvara druge

mogućnosti za svoje učenike. »Oni su veoma pametni«, ponosno kaže Larlin. »Osvojili smo prvo mesto u pravopisu za uzrast *pčelice* u Škotskoj!« Učenici su, takođe, osvojili bronzanu medalju pred komisijom države Jamajke za razvoj kulture, na festivalu kulture na kome su nastupili sa svojim snimcima.

Pošto je dom Juseina Bolta, najbržeg čoveka na svetu, i Šelien Frajzer Prajs, jedne od najbržih žena na svetu, Jamajka je zemlja koja se ponosi brzonogima. Učenici iz Trenčtauna bili su ushićeni osvanjanjem mnogobrojnih medalja za svoje trkačke sposobnosti. Veoma je prijatno posmatrati transformaciju dece u srećniju decu koja su stekla više puzdanja. Larlin, takođe, smatra da redovan doručak praćen molitvama, koje ona obezbeđuje sa svojim osobljem za roditelje dece, čine deo njihove službe i brige za ljude u Trenčtaunu. »Roditelji dolaze i mi imamo priliku i mogućnost da ih posetimo i da se molimo za njih. Oni to uvek cene.«

Škola, takođe, obezbeđuje ručak za svoje učenike svakog dana. »Ishrana je jedna od najvećih potreba ovde«, objašnjava Larlin. »Čak iako im obezbeđujemo dobar obrok, većina dece nema dobar doručak, tako da moramo da im damo nešto i pre ručka.«

Pa ipak, kada učenici napuste ovu adventističku školu, imaju više nego pun stomak. Ona imaju želju da saznaju više kao i srce puno nade i ljubavi prema Isusu.

Hrišćanska adventistička crkva u Trenčtaunu pomaže $\frac{3}{4}$ dečjih školskih troškova i svakog utorka obezbeđuje kuvani obrok za siromašne žitelje iz ovog kraja. Crkveno dvorište je uvek puno ljudi. 🌍

Brze činjenice

- Jamajka je ostrvska zemlja u Karipskom moru. Ona se prostire u dužinu od 234 km, a u širinu od 80 km. Danas je ova zemlja popularna turistička destinacija u kojoj živi populacija od 2,8 miliona ljudi.
- Tokom većeg dela svoje istorije, Jamajka je bila poznata po svojoj proizvodnji šećera.
- Jamajka ima visoku stopu nezaposlenosti, a kao rezultat toga, ova zemlja suočava se sa razvijenim kriminalom i nasiljem povezanim sa švercom droge.

Nešto prekrasno

Sesil Foster i Keri-An Grej

Sjajni BMW se polako kretao kroz sirotinjsku četvrt u Kingstonu na Jamajci, delujući neobično na ovom mestu prepunom ljudi i prljavih ulica. Ljudi na ulici sumnjičavo su posmatrali vozača, kada im je prišao nudeći im prevoz do besplatnog ručka.

»Većina beskućnika nije želela da uđe u kola, jer mi nisu verovali«, kaže Sesil Foster, predsednik istočne jamajčanske crkvene oblasti, koja je ogranak adventističke laičke službe i industrije (ASI). »Skoro su svi želeli da idu peške, tako da sam im dao uputstva gde treba da idu da dobiju svoj besplatan ručak. Drugi članovi ASI tima bili su kod pijace, pozivajući što više beskućnika da dođu i dobiju besplatnu hranu.

Nekoliko sedmica ranije, Sesil i njegov novo izabrani ASI tim je na svom sastanku određivao prioritete za narednu godinu. »Imali smo jutarnji sastanak, koji smo rano otpočeli, u 5 sati, da bismo se pomolili, slušali Božju reč i doznali šta On želi da učinimo.«

Posle molitvenog sastanka koji je trajao 2 sata, odlučili smo da treba da učinimo nešto da pomognemo ugroženim ljudima. Kasnije u razgovoru sa predstavnicima istočne jamajčanske crkvene oblasti, saznali smo da su i oni razmišljali na isti način. »Tu su nastali početni planovi za osnivanje *Milostivog Samarićanina*, najpre obezbeđenjem mesta za službu ljudima koji žive u siromašnim gradskim delovima.

Besplatni ručkovi

23 decembra 1997. godine, kada je ASI tim delio svoje prve besplatne ručkove, bilo je zaostale hrane. »Prvog dana smo imali više od pola obroka koji su nam pretekli«, kaže Sesil. »Bili smo na ulici samo sa klupama, stolicama i obrocima.«

Ali tim se nije predavao. Naredne sedmice, ponovo su otišli i bili u mogućnosti da podele više obroka. Treće sedmice je još više ljudi došlo, tako da je tim morao da prestane da putem reklama poziva ljude. Program je rastao od početnih 50 do 100 ručkova sedmično,

pa zatim od 150 do 200. A sada *Milostivi Samarićanin* služi više od 900 ručkova sedmično, što je 48.000 besplatnih ručkova svake godine.

»Bilo je zapanjujuće ovo videti«, kaže Sesil, »možete li zamisliti kako je ovaj broj narastao, kao pečurke posle kiše!«

Brzi rast

Od svojih početaka u služenju obroka na ulici, *Milostivi Samarićanin* je postao veoma dobro poznato obeležje u zajednici. Jedna stara fabrička hala koja se nalazi neposredno iza Hrišćanske adventističke crkve, »Heroji« u Kingstonu je kupljena i renovirana da bi bolje poslužila potrebama u siromašnim gradskim zajednicama. Službe koje su sada ponuđene u *Milostivom Samarićaninu* omogućuju ljudima da imaju besplatno kupanje, šišanje, pranje i sušenje / peglanje veša, dobijanje obuće, odeće, redovne zdravstvene preglede, sajmove zdravlja, pomoć u školi namenjenu učenicima, božićne priredbe za decu i odrasle uz službu za kuvanje i pripremu obroka za 3 dana sedmično. Od 2012 obezbeđen je smeštaj za 30 ugroženih žena, pomoć za žene u situacijama nasilja kao i služba hitne pomoći.

»Da bismo sve ovo mogli da postignemo bilo je potrebno da postanemo partneri nekim korporacijama kao što su komercijalna banka, Jamajčanska berza i drugi«, objašnjava Sesil.

Strast

Keri-An Grej, asistent Sesila Fostera, komentariše kakav je uticaj ova akcija imala na javno mnjenje u Jamajci, na nju

»To vam pruža ono toplo, zaista lepo osećanje što možete da budete deo nečeg tako veličanstvenog.«

i ostalo osoblje. »Mi smo postali deo ove akcije, jer je gospodin Foster bio uključen u nju.« Kao njegov asistent u mogućnosti sam da čujem mnoštvo njegovih ideja. On ima razvijenu težnju da pomaže ugrožene ljude. Mi smo odlučili da se uključimo i

pomognemo. Nije reč samo u tome da on ima novac, nego on zaista veruje u ono što čini. Često mi iz osoblja crkvene oblasti dolazimo da pomazemo. To vam pruža ono toplo, zaista lepo osećanje što možete da budete deo nečega tako veličanstvenog. Vi dotičete živote ljudi oko sebe. Zaista je privilegija biti deo ovakve akcije.«

Deo darova trinaeste Subote u ovom tromesečju ići će za izgradnju klinike za majku i dete, velnes centar i stomatološku kliniku koja će biti na raspolaganju kako deci tako i odraslima. 🌐

Misionske informacije

- Unija crkvenih oblasti na Jamajci je organizovana 1944. godine kao Britanska zapadno-indijska unija oblasti. Godine 2010. teritorija je podeljena i preimenovana.
- Na Jamajci postoji 658 hrišćanskih adventističkih crkava sa 274.353 vernika. Sa populacijom od 2.712.000, to čini odnos od 1 adventiste na 9.8 ljudi.
- Hrišćanska adventistička crkva na Jamajci ima 7 akademija, 1 univerzitet, 1 bolnicu i 2 zdravstvene ambulante.

Glad je užasna

JAMAJKA | 20 decembar

»Milostivi Samarićanin«

alkoholičar, ali otkad dolazi u M.S doživeo je pravu promenu u svom životu. On više ne upotrebljava alkohol, a radi kao čuvar u M.S pod upravom Vermona Mareja, menadžera u »Milostivom Samarićaninu«.

»Starešina Marej je veoma prijatna osoba, a sestra Mur je veoma ljubazna gospođa koja radi na registraciji korisnika. Bez njih ne znam kako bismo mogli da opstanemo. Oni mogu da razgovaraju sa ljudima našeg nivoa, a ako možemo međusobno da razgovaramo, imaćemo mirnije društvo.«

Promena

»Bjulet Kerol Hanter, koja radi kao član ASI i radi kao politički analitičar i istraživač za Ministarstvo obrazovanja na Jamajci, uključena je u rad, *Milostivog Samarićanina* od njegovog samog početka.«

»Ja sam se našla na ovom brodu tek

što je isplovio. Bile su osobe iz nižih socijalnih i ekonomskih grupacija, neke su bile na ulicama. Imali ste decu sa socijalnim problemima, problemima sa učenjem – ljudi su bili potpuno bez ikakve nade. Bili su veoma neuredni. A

»**G**lad je užasna«, kaže Džoi, klijent u »Milostivom Samrićaninu« (M.S) u Kingstonu na Jamajci. Mnogo je gladnih i gnevni ljudi. Kada su gladni onda su gnevni.« Ali otkada dolazi u M.S Džoi i njeno dvoje dece mnogo bolje se osećaju. »Ovde ima dobre hrane i mi smo veoma zahvalni za nju. Uvek se radujemo što imamo takvu nesebičnu pomoć«. Uz hranu koju dobija Džoi posebno ceni što je M.S pomogao u plaćanju školskih troškova za njenu kćerku, što je dobila nove cipele i školsku torbu za svoga sina. Zaista sam zahvalna...zaista je to blagosloveno!«

»Ono što mi se najviše sviđa u M.S je to što tamo ne dobijamo samo hranu«, kaže Lojd, »već što se tamo poboljšava kvalitet života ljudi.« Lojd je bio okoreli

»Ovo mesto
postalo je moj
dom, porodica,
spasenje.«

Brze činjenice

- U 2014. godini populacija na Jamajci je brojala 2.8 miliona stanovnika.
- Više od 1 miliona turista svake godine poseti Jamajku.
- Na Jamajci živi 8 vrsta zmija, ali nijedna nije otrovna.
- Jamajka je rodno mesto mnogih talentovanih sportista, posebno u atletskim disciplinama, među kojima su najpoznatiji Jusein Bolt, Johan Blejk i Šelien Frejzer Prajs.

onda smo otvorili naša kupatila, tako da su ljudi mogli da se tuširaju, a onda da dobiju čistu, suhu, ispeglanu odeću. Davali smo im savete o higijeni. Kada su prvi korisnici počeli da dolaze, bili su veoma bučni. Hrana je bila tu, tako da su se svi gurali oko hrane. Nikad nisu imali nijednu obuku ili pokazivali malo discipline.

Ali tokom godina, mogli smo da primetimo promene u tome kako su obučeni i u njihovoj ličnoj higijeni. Što se tiče dece, ona su ponekad bila vođena u izviđačke akcije ili na bogoslužjenja i individualne razgovore sa njima.

Govorite o promeni, mogu da posvedočim o tome! Sada vidimo ljude koji su mnogo čistiji, zdraviji, koji mogu da slobodno razgovaraju. Oni često učestvuju u bogoslužjenjima. Vole da pevaju. Oni žele da učestvuju. To smo postigli postepeno od ljudi koji su se ranije izražavali samo psovka i obraćali uličnim rečnikom.«

Gospođa Hanter je svedok prekrasne promene koja je dovela do razgovora o kvalitetnijoj ishrani, zdravstvenim savetima i organizovanim bogoslužjenjima. »Ono što želimo da učinimo je da im

pokažemo da život nije samo sedeti u getu u siromaštvu i duhovnoj bedi. To uvek mogu da imaju svuda oko sebe. Pravi uspeh je da otvore svoje umove i srca, bez obzira na okolnosti. Mi želimo da otvorimo njihove umove, proširimo vidike, tako da ne budu više zadovoljni tamo gde su, nego da teže većim dostignućima. Mi želimo da otvorimo Nebo za njih.«

Novi početak

Nema i njena majka su prvi put došle u M.S kada je Nema bila u srednjoj školi. »Kad jednom prođete kroz ovu kapiju, možete da ostavite svoje probleme, jer ovdre je novi početak«, kaže Nema. »Ovo je mesto bogoslužjenja i mesto na kome možemo dobiti pomoć – obrazovanje, odeću, knjige, sve što vam je neophodno.«

Nema je sada na završnoj godini studija za medicinsku sestru na Univerzitetu in da u Kingstonu. »M.S je imao toliki uticaj u mom obrazovanju«, kaže ona. »Morala sam da prekinem školovanje zbog velikih troškova. Kad sam mislila da ću morati da se odrekнем daljeg školovanja, M.S me je bukvalno vratio u školske klupe. Ovo mesto postalo je moj dom, porodica, spasenje – zaista dobro mesto! Pre nego što sam došla ovde, bila sam veoma stidljiva, ali ovde su mi pomogli da izađem iz svoje ljuštore. Ovde možete da razgovarate sa ljudima, razgovarate sa Bogom i saznate šta On želi da učini iz ljubavi za vas. Moj život je u mnogo čemu promenjen delovanjem M.S. Mislim da ne bih toliko napredovala i stekla obrazovanje da nije bilo *Milostivog Samarićanina*.«

Možete podržati aktivnosti organizacije *Milostivi Samarićanin* tako što ćete velikodušno priložiti dar trinaeste Subote. Hvala vam. 🙏

Program Trinaeste Subote

➤	Uvodna pesma	»Svi verni dođite«, Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, broj 132
➤	Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤	Molitva	
➤	Program	»Poklon koji traje«
➤	Prilaganje darova	
➤	Završna pesma	»Hristu dajem srce svoje«, Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, broj 572.
➤	Završna molitva	

Učesnici: Pet govornika - narator i četiri govornika – jedna žena, tri muškarca. [Napomena: učesnici treba da budu dovoljno upoznati sa svojim materijalima, tako da mogu da ga predstave i naglase važne delove.]

Rekviziti: Mapa Interameričke divizije sa istaknutim Belizeom i Jamajkom. (skenirati mapu sa zadnje strane tromesečne pouke i projektovati na ekran, ili kartu preuzeti sa interneta www.AdventistMission.org. Slike su takođe dostupne na sajtu. Kliknite na »Resursi«, »Resursi za vođe«, »Projekat trinaeste Subote«, a zatim na tekući kvartal.)

Narator: Tokom prošlog kvartala, slušali smo priče naše braće i sestara iz Belizea i Jamajke. Oni su sa nama podelili svoju radost i tugu, i kako je Isus na izuzetan način dotakao njihove živote. Od »Odbačene bebe« do »Učiteljice iz Trenčtauna« videli smo kako Bog deluje preko ljudi u Interameričkoj diviziji (IAD).

Danas ćemo upoznati neke od vođa iz Belizea i Jamajke koji će nas malo detaljnije uputiti u projekte trinaeste Subote – omladinskom kampu i hali za evanđeoske sastanke u Belizeu, kao i specijalnom porodilištu i stomatološkoj ambulanti u Jamajci. Prvo ćemo se upoznati sa Laribel i Džefersonom Spenser, vođe mladih u Belizeu.

Govornik 1 (žena – Laribel): Ovde u Belizeu, imamo veoma aktivnu i mladu crkvu – oko dve

trećine naših vernika su mladi. Većina porodica u Belizeu ima puno dece. Nije neobično da jedna porodica ima 9-12 dece. Želimo da mlade angažujemo što više možemo, da bi shvatili koliko predstavljaju zaista značajan deo Crkve.

Govornik 2 (muškarac – Džeferson): Nas cilj je da aktivnosti budu zasnovane na Bibliji i zajedništvu, tako da kako odrastaju mladi ljudi mogu videti da Crkva čini zajednicu, i da zajednica čini Crkvu. Treba da imaju na umu da će njihov život biti određen onim kakva je njihova zajednica i zbog toga mogu da uvide koliko je Crkva značajna u društvu.

Govornik 1: U Belizeu imamo pet različitih crkvenih »zona«, i mnoge lokalne omladinske aktivnosti odvijaju se u tim zonama. Međutim,

jednom godišnje imamo poseban kamp koji se održava od utorka do četvrtka, u kome su mladi širom zemlje pozvani da učestvuju.

Govornik 2: Izazov sa kojim se suočavamo, međutim, jeste da nigde u zemlji ne možemo smestiti sve mlade koji bi hteli da učestvuju u kampu. Gde god smo pokušali da iznajmimo prostor, uvek je bilo premalo – ako bi se sva naša omladina pojavila odjednom, bili bismo u nevolji! Ali u našem kampu imali bismo dovoljno potrebnog prostora da primimo svu omladinu koja želi da prisustvuje, a to ne bi bilo skupo za njih. Više mladih će doći, i Gospod će uticati na više života.

Govornik 1: Možemo ga projektovati kako nam je zaista potrebno, sa velikom dvoranom, u kojoj bi svi zajedno mogli da sede i slušaju govornike. Imali bismo mesta da postavimo šatore po zonama, i objekte sa kupatilima, kuhinjom i trpezarijom. Želeli bismo da imamo dovoljno veliki prostor za sportske aktivnosti, na kome mladi mogu zajedno da igraju.

Govornik 2: Kada je reč o programima koje nudimo u kampu, obično imamo časove zasnovane na poboljšanju životnih veština, uključujući takođe duhovni zivot, kao i više obrazovno – stručnih tema. Neki primeri naše raznolike ponude obuhvataju vožnju kanua, konstruisanje, masažu, ukrašavanje torti, mehaniku,elektriku, i u skorije vreme aktivnosti za poboljšanje sposobnosti osoba sa invaliditetima – koristeći ono što imate za Boga.

Govornik 1: Jedan od naših predstavnika bio je Džerom Flores, vernik koji je paralizovan od struka naniže ali je biciklom prošao širom zemlje koristeći ruke da pokrene svoju specijalni bicikl. Setićete se da ste čuli njegovu priču ranije u ovom tromesečju, pod naslovom »Neočekivano putovanje«. Džerom je izuzetan mladić.

Govornik 2: Mnogi neuspesi naše omladine u Belizeu povezani su sa finansijama. Ako se pomoć koja se daje usredsredi omladini, kao što je kamp, to će definitivno napraviti razliku. To će biti nešto što će moći da nazovu svojim.

Narator: Hvala, Laribel i Džeferson, što ste nam pričali o tome kakav će uticaj na mlade imati omladinski kamp u Belizeu. Sada, bismo želeli da čujemo pastora Denisa Slašera, predsednika Unije Hrišćanske adventističke crkve u Belizeu. Molimo vas pastore, kažite nam kakav će uticaj u Belizeu imati omladinski kamp i evanđeoski centar.

Govornik 3 [muškarac Pastor Slašer]: Ovde u Belizeu, definitivno verujemo u evangelizam kao način na koji Crkva deluje. Mladima dajemo dosta mogućnosti da učestvuju u programima. Jednom godišnje organizujemo sabor kojim okupljamo mlade iz cele zemlje na neko mesto na kome će imati mogućnost da međusobno na seminarima razmenjuju ideje kako da kvalitetnije šire svoju veru i obavljaju svoj posao, kako da svedoče i dovedu druge mlade ljude u Crkvu.

Neophodno nam je neko trajno rešenje – stalno mesto za naše mlade – neko mesto na koje možemo da ih dovedemo, obučavamo i pomagamo u sticanju iskustava. Često moramo da idemo od crkve do crkve, da ih poučavamo kako da rade za druge. Kad bismo imali neko trajno mesto da bude samo naše, mogli bismo da učinimo još mnogo više za naše mlade. Obučavati ih kako da obavljaju misionarske aktivnosti – to je jedan od naših najvažnijih ciljeva.

Narator: Šta se događa sa drugim misionarskim projektima – evanđeoskoj dvorani?

Govornik 3: Raspolaganje velikom dvoranom za sastanke bilo bi od velike koristi našim vernicima i zajednici. Želimo u isto vreme da ponudimo seminare za obučavanje odraslih vernika kao i prostor za velike evanđeoski skupove. A kako svake godine imamo »Dan druženja«, to bi nam ponudilo savršeno mesto za ohrabivanje naših vernika dok slušaju priče o tome kako drugi rade širom zemlje.

Već smo izabrali mesto za izgradnju ovog sastajališta. Ali ako ga ne iskoristimo, gradske vlasti će nam oduzeti ovu lokaciju, tako da se unapred radujemo skorij izgradnji ovog mesta.

Narator: Hvala vam pastore Slašer za objašnjenje kako će ovi naročiti projekti unaprediti misiju Hrišćanske adventističke crkve u Belizeu.

Sada ćemo putovati širom ostrva Jamajke gde ćemo upoznati i čuti pastora Karla Kaningema. Pastor Kaningem radi u Istočnoj oblasti Hrišćanske adventističke crkve na Jamajci kao direktor subotne škole, personalne službe i službe adventističke zajednice. On je takođe predsedavajući izvršnog odbora »Milostivog Samarićanina«. Pastore Kaningem, hvala vam što ste sa nama.

Govornik 4 (muškarac Pastor Kaningem): Bio sam pastor u zajednici kada je kupljeno zemljište za izgradnju »Milostivog Samarićanina«. Oblast i Unija Hrišćanske adventističke crkve nisu samo prepoznali potrebe za osnivanjem crkava, već i za socijalne planove koji će olakšati potrebe ljudi među kojima se krećemo. Ovo sve dešavalo se pod vođstvom pastora Patrika Alena, koji je u to vreme bio u Uniji Hrišćanske adventističke crkve na Jamajci. U međuvremenu on je postao generalni guverner Jamajke, ali je i dalje veoma zainteresovan za dešavanja u »Milostivom Samarićaninu«.

Kada je Oblast najpre dobila zgradu, bilo je mnogo posla koji je trebalo uraditi. Ja imam malo znanja iz umetnosti, znam kako se odvija renoviranje, ali tu nisam bio uključen samo ja, to je bio timski posao.

Neko ko je odigrao značajnu ulogu u uspehu »Milostivog Samarićanina« je sestra Mur koja radi u administraciji na prikupljanju podataka i registraciji. Počelo je tako što je ona, sistematski prikupljala informacije, i kako je grupa korisnika

postajala sve veća, postalo je veoma značajno imati pravi sistem rada. Ona se brine da ime, prezime, adresa, telefon i ostali podaci korisnika budu što tačniji i redovno postavljeni. Mnogi nemaju adresu, tako da ih ona klasifikuje kao beskućnike. Kada oni dođu, sestra Mur vodi evidenciju o njima, tako da možemo da vidimo koliko često dolaze.

Ovo je veoma značajno jer želimo da razumemo kome služimo. Zapravo suština svega je činiti Hristovu službu – a ne samo hraniti ljude. Time što ih hranimo i oblačimo, nadam se pre ili kasnije možemo dotaknuti njihovo srce, um i dušu.

Mi nudimo holističku službu ljudima koji žive u beznađu, ljudima koji misle da su na ivici i da više nemaju kuda. Zato je važno da osnažimo našu službu otvarajuću nove izbore. Porodilište će pomoći pacijentima da cene svoju vrednost kao ljudskog bića, a kako je stomatološka nega veoma skupa u ovoj zemlji – prosečna osoba ne može da ide zubaru, mi smo veoma srećni što ćemo uskoro biti u mogućnosti da ponudimo stomatološke usluge našim klijentima.

Narator: Hvala vam što ste nam izneli i podelili sa nama svoje aktivnosti pastore Kaningem. Sada je naša prilika da pomognemo izuzetne misionerske projekte u Belizeu i na Jamajci. Molimo vas, velikodušno priložite svoje darove. Hvala vam.

[Prikupljanje darova]

Budući projekti za darove trinaeste subote

Sledećeg tromesečja biće predstavljena Severnoamerička divizija (SAD). Specijalni projekti su:

- Kupatila za kamp i prostorije za odmor na kampu Polaris na Aljasci.
- Dopreti do hiljada ljudi u zapadnoj Virdžiniji preko Vreme žetve u Apalačiju.
- Sportske dvorane za škole u Guamu / Mikroneziji.
- DEČIJI PROJEKAT: Kreveti za decu u kampu Polaris.

Srećan mladić prilikom krštenja na Jamajci. Hvala vam što podržavate misioni rad u Interameričkoj diviziji!

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Belizea i Jamajke ili drugih zemalja Interameričke divizije (IAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču.

<http://ambergiscaye.com/pages/town/factsbz.html> and <http://jis.gov.jm/information/jamaican-history/>

On-lajn informacije. Adventististički misioni veb-sajt sadrži dodatni materijal za misionu prezentaciju. Potraži reči i pesme na engleskom. Kao dodatak potraži dodatne informacije za aktivnosti u tim zemljama. Idi na www.AdventistMission.org.

Adventistički misioni DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na www.AdventistMission.org
www.AdventistMission.org/dvd.

Sredstvo za ostvarivanje cilja

Pomoći će da se usmeri pažnja svetskoj misiji, i poveća sedmično misiono darovanje.

Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misiona darovanja.

Zatražite od svog odbora subotne škole da vam postavi cilj misionih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za trinaestu subotu).

Pokažite nedeljni grafikone progresa prema postavljenom tromesečnom cilju.

Podsetite vernike da aktivnosti svetske Crkve zavise od sedmičnih misionih darova u subotnoj školi.

Dvanaeste Subote, podnesite izveštaj o misionom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subote škola da pripreme svoje darove trinaeste Subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misiona darivanja.

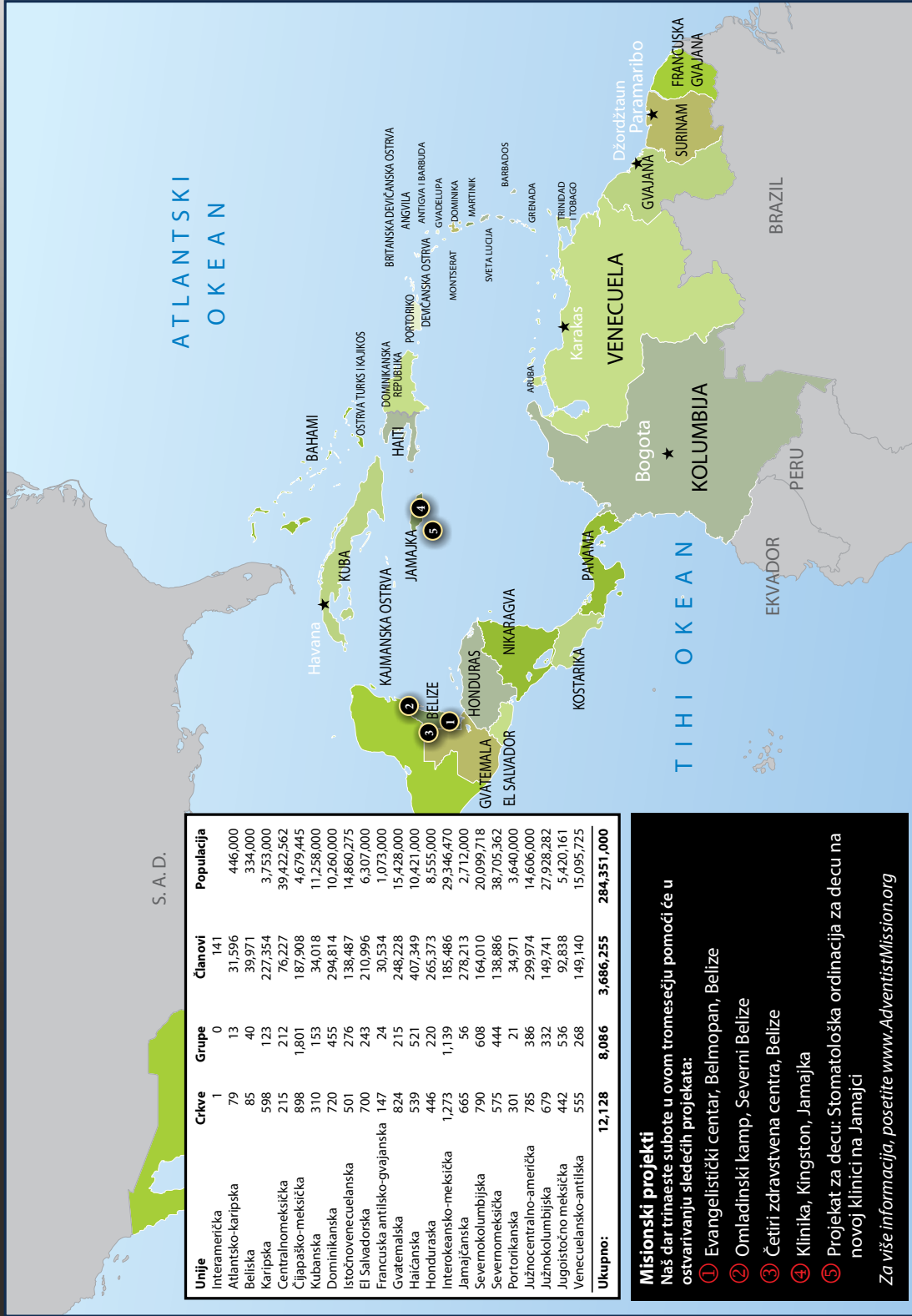
Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: Tomislav Stefanović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugo-istočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

INTERAMERIČKA DIVIZIJA

S. A. D.

Unije	Crkve	Grupe	Članovi	Populacija
Interamerička	1	0	141	446,000
Atlantsko-Karipska	79	13	31,596	334,000
Belska	85	40	39,971	3,753,000
Karipska	598	123	227,354	39,422,562
Centralnomeksička	215	212	76,227	4,679,445
Čijapaško-meksička	898	1,801	187,908	11,258,000
Kubanska	310	153	34,018	10,260,000
Dominičanska	720	455	294,814	14,860,275
Istočnovenečuelanska	501	276	138,487	6,307,000
El Salvador	700	243	210,996	1,073,000
Francuska antilsko-gvajanska	147	24	30,534	15,428,000
Gvatemalska	824	215	248,228	10,421,000
Haičanska	539	521	407,349	8,555,000
Honduraska	446	220	265,373	29,346,470
Interokeansko-meksička	1,273	1,139	185,486	2,712,000
Jamačanska	665	56	278,213	20,099,718
Severnokolumbijska	790	608	164,010	38,705,362
Severnomeksička	575	444	138,886	3,640,000
Portorikanska	301	21	34,971	14,606,000
Južnocentralno-američka	785	386	299,974	27,928,282
Južnokolumbijska	679	332	149,741	5,420,161
Jugoistočno-meksička	442	536	92,838	15,095,725
Venečuelansko-antilska	555	268	149,140	
Ukupno:	12,128	8,086	3,686,255	284,351,000

Misioniski projekti

Naš dar trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će u ostvarivanju sledećih projekata:

- ① Evangelistički centar, Belmopan, Belize
- ② Omladinski kamp, Severni Belize
- ③ Četiri zdravstvena centra, Belize
- ④ Klinika, Kingston, Jamajka
- ⑤ Projekat za decu: Stomatološka ordinacija za decu na novoj klinici na Jamajci

Za više informacija, posetite www.AdventistMission.org